

Χρήστος Χατζηκώστας Ιατρός, Πρόεδρος της Παγκύπριας Ιατρικής Εταιρείας
Ομοιοπαθητικής.
ΣΠΑΣΤΙΚΗ ΚΟΛΙΤΙΔΑ: ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΟΜΟΙΟΠΑΘΗΤΙΚΗ

Συχνά θα έχετε ακούσει από φίλους και γνωστούς να παραπονούνται «...δεν μου μπαίνει πάλι το παντελόνι, η κοιλιά μου έχει φουσκώσει τόσο πολύ που κοντεύω να σκάσω» ή «...μ'έχει πιάσει πάλι αυτός ο πόνος στην κοιλιά...». Αν προσθέσουμε σ'αυτά και τις διαταραχές στις κενώσεις, που παίρνουν τη μορφή της δυσκοιλιότητας, της διάρροιας, ή της ατελούς κένωσης, έχουμε μπροστά μας την ολοκληρωμένη εικόνα μιας πάθησης, που η ιατρική ονομάζει «σπαστική κολίτιδα». Η σπαστική κολίτιδα είναι η συχνότερη λειτουργική πάθηση του εντέρου. Διεθνείς στατιστικές καταγράφουν ένα στα πέντε άτομα του γενικού πληθυσμού να πάσχει από την πάθηση.

Πρόσφατες έρευνες έδειξαν ότι σε ποσοστό μεγαλύτερο του 50% των ασθενών με σπαστική κολίτιδα, συνυπάρχει -σαν γενεσιουργός αιτία - και κάποιας μορφής χρόνια μελαγχολία ή άγχος. Στις περιπτώσεις αυτές η «σωματοποίηση» της ψυχολογικής διαταραχής και η ύπαρξη της ευαισθησίας δημιουργούν το πρόβλημα.

Τα συμπτώματα της σπαστικής κολίτιδας συχνά μοιάζουν αρκετά με τα συμπτώματα άλλων πιο σοβαρών παθήσεων του εντέρου. Για να είναι βέβαιος ο γιατρός ότι πρόκειται για σπαστική κολίτιδα και όχι για μια άλλη πάθηση, είναι απαραίτητο, σε ορισμένες περιπτώσεις πέρα από την κλινική εξέταση, ο ασθενής να κάνει και κάποιες άλλες εξετάσεις.

Η χρησιμοποίηση των αντισπασμωδικών, αντιδιαρροϊκών ή αγγολυτικών φαρμάκων, ανακουφίζει προσωρινά από τα συμπτώματα της πάθησης, αλλά το πρόβλημα παραμένει.

Η εφαρμογή της ομοιοπαθητικής ιατρικής έρχεται να λύσει με μεγάλη επιτυχία αυτό το συχνό ιατρικό πρόβλημα. Για τον σωστό ομοιοπαθητικό γιατρό, κάθε ασθενής με σπαστική κολίτιδα, είναι μια ξεχωριστή και μοναδική περίπτωση. Ο γιατρός, πρέπει με προσοχή να ακούσει τα συμπτώματα του ασθενούς, να συγκεντρώσει όλες τις πληροφορίες που αφορούν την ιδιοσυγκρασία του, - δηλαδή το σύνολο των σωματικών και ψυχοδιανοητικών του χαρακτηριστικών - και αφού τις μελετήσει να χορηγήσει το κατάλληλο κάθε φορά ομοιοπαθητικό φάρμακο.

Η ιατρική ομάδα του καθηγητή της ομοιοπαθητικής κ. Σπύρου Διαμαντίδη παρουσίασε έρευνα για την αποτελεσματικότητα της ομοιοπαθητικής στην αντιμετώπιση της σπαστικής κολίτιδας στο 24^ο Πανελλήνιο Συνέδριο Γαστρεντερολογίας. Τα αποτελέσματα της έρευνας έδειξαν ότι τα συμπτώματα δυσκοιλιότητας ή διάρροιας των ατόμων της ομάδος που ακολουθούσε την ομοιοπαθητική θεραπεία μειώθηκαν στο 40-50% των αρχικών κατά το 1^ο εξάμηνο της θεραπείας και έφτασαν το 5-20% των αρχικών κατά το 2^ο εξάμηνο. Η συχνότητα των κρίσεων της σπαστικής κολίτιδας παρομοίως μειώθηκε από το 1-10 πριν την ομοιοπαθητική στο 0-2,3 κατά τη διάρκεια της θεραπείας. Ταυτόχρονα η ανάγκη χρήσης χημικών φαρμάκων μειώθηκε στο 2^ο εξάμηνο της θεραπείας στο 10% της αρχικής. Η έρευνα έδειξε ότι τα αποτελέσματα διατηρήθηκαν και χωρίς συστηματική ομοιοπαθητική θεραπεία.

Η επιστημονική εξήγηση της θεραπευτικής δράσης των ομοιοπαθητικών φαρμάκων έχει δοθεί με τη χρήση των νόμων της κβαντικής, υπο-ατομικής φυσικής. Το 2001, μια ομάδα καθηγητών φαρμακολογίας από τέσσερα ευρωπαϊκά πανεπιστήμια, με επικεφαλής την καθηγήτρια της Ανοσοφαρμακολογίας, στο Queen's University, στο Belfast, Madeleine Ennis, αναλαμβάνοντας μια μελέτη για την επίδραση των υπεραραιωμένων ομοιοπαθητικών διαλυμάτων στο ανοσοποιητικό σύστημα του ανθρώπου, δήλωσαν στο τέλος της έρευνας ότι «μάλλον θα πρέπει κάποια κεφάλαια της χημείας και της φυσικής να ξαναγραφούν, για να μπορέσουν να εξηγήσουν σωστά

την επίδραση των ομοιοπαθητικών φαρμάκων”. (περιοδικό NewsScientist, 26 May 2001, No 2292).